

Hemcinslerin Tarihi 5

– bayram-kaya · 04 Ocak 2024

Kolektif yapının hızlanmasıyla doğanın baskısı arasında ters orantı vardı. Kolektif yapı hızlandıkça türümüzün doğaya karşı bağımsızlık oranı artıyordu. Türümüz, doğaya karşı gösterdiği dirençle başat oluyordu. Türümüzün doğaya karşı olan bağımlılığı tümünden değil ama giderek azalıyordu.

Artık toplumsal kapasite nedenle zaten çevrede kıt bulunan bitki ve hayvan varlığının tükenme gerekçesi ile türümüz göçmeyecekti. Türümüz üreten toplum içinde dilediği kadarla gelecek içine doğru besin kaynağını üretip kullanılabilir enerjisini hazır edecekti.

Zenginlik kaynakları gibi olumlu gelişmeler birikmişti. Zenginlik kaynaklarının birikmesine dek üst yapı oluşması içinde birçok üstel yansımalar vardı.

Bu üstel yansımalar içinde beliren düşüncelerin birisi de kişilerin toplumsal kapasite içindeki "kolektif sahiplik" üzerinde akıl yormasıydı.

Kolektif alan kişilere kişisi bencillikle beraber kolektif yararın birlikte belirim vermesini öğretmişti. Bu bağlamla kolektif akıl vaz geçilemeyecek bencillığe göre biraz daha etkindi.

Kişiler "kolektif sahipliğe" bakarak "kişisi sahiplik" iştahıyla kendilerindeki bencilliği genel yararın da önüne geçecek şekilde uyandırdılar. Ve "mülkün sahibi" söylemiyle kolektif alan içinde oldular. Böylece kolektif alan içinde ilk seldeki gibi bencil oluş içine geçecekti.

Bencillik bu kes yalın bir işleyiş değildi. Bencillik genel yararı gözeten kolektif alanı kullanıyordu. Akıl ilkin bencil davranışlardan doğdu. Bencilliği de ihtiyaçlar hiyerarşisi belirliyordu. Bencillik izole alanlı vücudun yol haritası olmakla korunum tutumuydu.

Özne bu ihtiyaçlar hiyerarşisi içinde seçme ayıklama tekrarları yapmakla da akıllanıyordu. Çevrenin yansıma belirmesi içinde ve içimizdeki ihtiyaçların beliren yansımasının çevrede yaptığı seçme ayıklama girişmesi tekrarlarından akıl ve akıllanma doğuyordu.

Kolektif alan içindeki bencillik, kolektif akılı ve kolektif kapasiteyi kullanıyordu. Şöyle ki ilk sel bencil oluşun elinde kolektif kapasite, kolektif yapabilirlik, kolektif emek, kolektif akıl gibi kolektif oluşu ya da toplumsal gücü kullanma gibi bir alternatif yoktu.

Kişisi sahiplik de kolektif sahiplik gibi yönetirdi. Kişisi sahiplik demek üreten kolektif yapının sahipleri olan ilahlar gibi irade sahibi olmağı.

Kolektif sahiplik kolektif yarar adına kolektif güdüleri kontrol ederdi. Kişisi sahiplik mülk sahibi yararına mülksüzlerin doyurulmamış kişi bencil güdülerini kontrol ederdi. Yani kişiyi köleleştirirdi.

Kişisel sahiplik, kolektif sahiplik gibi herkesin sahipliğini gözetmezdi. Bu nedenle kişisel sahiplik kendisini ihsas ederken; milli piyango biletinin "size de çıkabilir" reklamı gibi "mülk sahibine teslim olma" üzerinde kişilere "rızk dağıtmayı vaat ediyordu".

Böylece kolektif akla değil de kişisi mülk sahibi olmanın bencil iştahına yönelme özendirildi. Kamu kaynaklarını dağıtan sahiplenme üzerindeki güçle mülkten çok az pay düşecek olanla mülkten pay düşmeyen nasipsizler kontrol edilecekti.

Kontrol edilen kolektif akıldan sapmakla kişilerin ihtiyaçları olan bencillikleri ve bencil akıydı. Mülk sahibi olma fikri kişilerde, mülkü elinde tutma ve mülkünü koruma gibi kontrol edici kuşkucu güç zehirlenmesine yol açtı.

Böylece özel mülk sahibi olan kişi; mülk sahibi olmanın yeni bir etki alanı içinde, mülk sahibi olucu ve mülkü elinde tutacak olmanın etki alanı cazibeleri nedeniyle zulme ve zalimliğe kapılacaktı.

Bu nedenle o koşullarda başka türlü olanaklı olmamakla kamu kaynakları üzerinde mülk sahibi olmayı kafasında kuranlar vardı.

Bu kabilden düşünsel boyut değiştiren El dediğimiz kimi hileci kişiler, kişisi sahipler olma üzerinde bencilce yansıtma yapmanın soyut düşüncesine saplandılar. Bencilliğe uygun hayaller, tasımlar, tuzaklarla dolu akıl oyunları kurguladılar.

Bu kurgular kolektif alan içinde özgeciliği geriletip, kolektif gücü kullanan kişisi bencilliği hortlattı. Tarih bu kurnazca kurgulanmış olayları, köleci sahiplik mantığı içinde "kurnaz Enki" tamlaması içinde anlatır.